

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/100/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813203503
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7813203503.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa CD Consulting s.r.o., so sídlom Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha 3, IČO: 26 429 705, Česká republika, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi T. X., nar. XX.X.XXXX, A.E. V. XXX, XXX XX X. W., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 8. novembra 2013, č.k. 4C 379/2013-37, takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie a vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) uznesením zo dňa 8.11.2013, č.k. 4C 379/2013-37 prerušil konanie do skončenia konania o prejudiciálnej otázke predloženej Súdnemu dvoru Európskej únie uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/156/2013 zo dňa 16.10.2013.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že Krajský súd v Prešove vo veci 6Co/156/2003 (správne malo byť 6Co/156/2013-poznámka odvolacieho súdu) navrhovateľa CD Consulting s.r.o. proti odporcovi V. M. o plnenie zo zmenky, rozhodol tak, že predložil podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú.v. EÚ C 115, 2008“ZFEÚ“) a čl. 19 ods. 3 písm. b/ Zmluvy o Európskej únii Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku v znení:“Či sa má článok 6 odsek 1 Smernice Rady 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a článok 4 Smernice Rady 87/102/EHS z 22.12.1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offio preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla“.

Súd zistil, že ide o konanie založené na rovnakých skutkových okolnostiach ako v prejednávanej veci. Bez vyriešenia tejto prejudiciálnej otázky nie je možné vo veci konať, a preto konanie prerušil podľa „§109 ods. 2 písm. e/ O.s.p.“.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Vyčítal okresnému súdu, že konanie prerušil podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.“[(ne)správne § 109 ods. 2 písm. e/ O.s.p.], podľa ktorého súd konanie preruší ak rozhodol, že požiada Súdnym dvorom Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy. Okresný súd vo svojom rozhodnutí „netvrdí“, že požiada Súdnym dvorom Európskej únie o rozhodnutie o predbežnej otázke a ani to, že tak mieni urobiť. Z uvedeného je zrejmé, že neboli splnené procesné predpoklady pre prerušenie konania.Tvrdil, že v prejednávanej

veci možno riadne pokračovať v konaní, bez prerušenia konania, lebo formulovaná prejudiciálna otázka nie je pre vec významná. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 5.9.2013 sp.zn. 10 Co 79/2013, v ktorom bolo vyslovené, aké právne predpisy je potrebné vo veci aplikovať. Ide o rozhodnutie v skutkovo a právne zhodnej veci. K prerušenému konaniu Krajského súdu v Prešove vo veci 6 Co 156/2013 poznamenal, že krajský súd predložil Súdnemu dvoru Európskej únie hypotetickú otázku a nerešpektoval platné procesné predpisy uplatniteľné na konanie vo veci samej, ani skutočnosť, že aj prvostupňový aj odvolací súd majú aplikovať predovšetkým jednoznačný procesný rámec určený navrhovateľom, ktorým je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, Úradný vestník L 199 z 31.7.2007 strana 1-22, ďalej „nariadenie o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu“. Rozsiahle dôvody odvolania sa týkajú rozhodnutia Krajského súdu v Prešove vo veci 6 Co 156/2013. V závere odvolania uviedol, že v zásade len súd rozhodujúci v poslednom stupni má výlučné právo posúdiť, či je predloženie otázky potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. Ak sa jedná o otázku, ktorej vyriešenie nemá z hľadiska prebiehajúceho vnútroštátneho konania význam, vnútroštátny súd by nemal podávať prejudiciálnu otázku a zbytočne tým predlžovať konanie. Prílohou odvolania je uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 5.9.2013 sp.zn. 10 Co 79/2013.

Odporca zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, voči ktorému je odvolanie prípustné podľa § 201 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Uznesenie okresného súdu je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čím došlo v konaní k tzv. inej vade konania, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a na ktorú odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti podľa § 212 ods. 3 O.s.p.

Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov patrí medzi vady konania podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., lebo znemožňuje účastníkovi brániť sa proti príslušnému rozhodnutiu, čím je účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Súdne rozhodnutie musí obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, výroku. Odôvodnenie rozhodnutia má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmať v dôsledku opravného prostriedku a samozrejme aj pre účastníkov konania.

Odvolaním napadnuté uznesenie uvedené náležitosti nemá.

Podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Súd ako autoritatívny orgán rozhodujúci spory a iné právne veci je povinný obligatórne prerušiť súdne konanie, ak rozhodol o tom, že požiada podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie Súdny dvor Európskej únie o vydanie rozhodnutia o predbežnej (prejudiciálnej) otázke.

Podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie má Súdny dvor Európskej únie právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú :

a/ výkladu zmlúv,

b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr únie.

Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom a tento orgán usúdi, že rozhodnutie o nej je nevyhnutné pre vydanie jeho rozhodnutia, môže sa obrátiť na Súdny dvor Európskej únie, aby o nej rozhodol.

Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom, proti ktorému rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je tento súdny orgán povinný obrátiť sa na Súdny dvor Európskej únie.

V druhej vete článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie je zakotvená povinnosť vnútroštátneho súdneho orgánu, proti ktorému rozhodnutiu nie je opravný prostriedok prípustný, požiadať Súdny dvor Európskej únie o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke. Túto povinnosť požiadať o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke nemožno vykladať absolútne, t.j., že vnútroštátny súdny orgán má vždy a za akýchkoľvek okolností povinnosť požiadať o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke v zmysle článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

K otázke povinností vnútroštátneho súdneho orgánu predložiť predbežnú otázku Súdnemu dvoru Európskej únie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa na základe predbežnej otázky položenej Corte suprema Cassazione vyjadril aj Súdny dvor Európskej únie. V rozsudku CILFIT, C-283/81 zo 6.10.1982 Súdny dvor uviedol : „Článok 177 tretí odsek zmluvy EHS (teraz článok 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie) sa má vykladať v tom zmysle, že súd, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je povinný obrátiť sa na Súdny dvor, ak sa v spore pred týmto súdom položí otázka týkajúca sa práva Spoločenstva, s výnimkou prípadov, keď skonštatuje, že položená otázka nie je relevantná alebo Súdny dvor už podal výklad sporného ustanovenia Spoločenstva (tzv. acte éclairé, obdobne vo veci Da Costa 28, 29 až 30/62, z 27.3.1963 Zb., 61, 77, francúzske znenie) alebo, že správne uplatnenie práva Spoločenstva je také jednoznačné, že neexistujú o tom rozumné pochybnosti (tzv. acte clair), pričom existenciu tejto možnosti treba posúdiť na základe charakteristík práva Spoločenstva, osobitných ťažkostí spojených s jeho výkladom a nebezpečenstva rozdielnej judikatúry v rámci Spoločenstva“.

Treba dať za pravdu odvolateľovi, že okresný súd nesprávne aplikoval ust. § 109 ods. 2 písm. e/ O.s.p. (takéto ustanovenie ani O.s.p., „nepozná“) na rozhodnutie o prerušení konania poukazujúc na to, že v podobnej veci Krajský súd v Prešove konanie vo veci prerušil a predložil vec Súdnemu dvoru Európskej únie s prejudiciálnou otázkou.

Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, ak bolo rozhodujúce pre rozhodnutie súdu prvého stupňa, t.j. ak na takomto právnom posúdení napadnuté rozhodnutie spočíva.

V danom prípade si navrhovateľ uplatnil svoju pohľadávku podľa článku 4 odseku 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a žiadal, aby súd vydal rozsudok proti odporcovi, v ktorom ho zaviazal zaplatiť zmenkovú sumu vo výške 490 € v spojení so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne, ako aj 6% ročným úrokom zo zmenkovej sumy tak, ako je to špecifikované v návrhu na začatie konania.

Okresný súd v rámci prípravy pojednávania vykonal prvotné úkony podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES (č. 861/2007), ale namiesto ďalšieho postupu v konaní toto prerušil.

Pre ten prípad, že zmenka, ktorá je priložená k návrhu bola vystavená ako zabezpečovací prostriedok z poskytnutého úveru (v spise sa zmluva o úvere nenachádza), dáva odvolací súd do pozornosti súdu prvého stupňa tú skutočnosť, že nie je možné oddeľovať spotrebiteľský vzťah a zmenku, ktorá spotrebiteľský vzťah v prospech dodávateľa zabezpečuje s tým, že je súčasne povinnosťou

súdu skúmať, či uzavretie spotrebiteľskej zmluvy nebolo podmienené podpisom zmenky zo strany spotrebiteľa, a či teda vystavenie zmenky v tejto súvislosti nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, alebo či takýto zabezpečovací prostriedok neznamena neprijateľnú zmluvnú podmienku, etc.

V tomto smere odvolací súd poukazuje na bohatú judikatúru súdov a osobitne do pozornosti dáva rozsudok Vrchného súdu v Prahe z 29.4.2013, sp.zn. 9 Cmo 122/2013, ďalej rozsudok z 14.10.2013, sp.zn. 9Cmo 75/2013, nález Ústavného súdu Českej republiky zo 16.10.2012, sp.zn. Pl. ÚS 16/12, nález Ústavného súdu Českej republiky zo 14.1.2013, sp.zn. IV. ÚS 376/11, nález Ústavného súdu Českej republiky z 18.7.2013, sp.zn. IV ÚS 457/10 a rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 24.9.2008, sp.zn. 29 Odo 933/2008.

Procesný postup v danom prípade je upravený v Občianskom súdnom poriadku a hmotnoprávny základ vyplýva z právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutých v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ale aj zo Smernice Rady ES 93/13/EHS.

Z týchto dôvodov odvolaciemu súdu neostala iná možnosť len zrušiť napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.